

Vraag nr. 144
van 12 februari 1998
van de heer KRIS VAN DIJCK

Integratietegemoetkoming gehandicapten – Aanrekening als inkomen

Gehandicapten kunnen recht hebben op twee tegemoetkomingen : de inkomensvervangende en de integratietegemoetkoming. Deze laatste dient als forfaitaire overheidsbijdrage in de niet-becijferbare meerkosten.

Voor de berekening van de eigen bijdrage van de cliënt voor de kosten van gezins- en bejaardenhulp houdt men rekening met het inkomen. Men brengt echter ook de integratietegemoetkoming in rekening. Voor de berekening van de huurprijs in de sociale huisvesting doet men dit niet.

1. Is de minister zich bewust van de gevolgen van deze verschillen in berekening ?
2. Waarom wordt vanaf 1998 geen gelijkvormigheid nagestreefd bij het in aanmerking nemen van inkomsten ?
3. Waarom wordt niet uitdrukkelijk bepaald dat de integratietegemoetkoming niet in aanmerking komt als "inkomen" ?

Antwoord

In de algemene richtlijnen betreffende de toepassing van het besluit van 22 juni 1988 inzake gezins- en bejaardenhulp wordt in hoofdstuk II, afdeling 3, "subsiëring", met betrekking tot de toepassing van de bepaling van artikel 10, 3° gesteld dat de schalen zijn bepaald in het ministerieel besluit van 22 maart 1983 houdende de vastlegging van de bijdrage van de beneficiant van de hulp verleend door de erkende dienst voor gezins- en bejaardenhulp.

Daarna wordt bepaald hoe met de middelen en lasten moet worden rekening gehouden bij de vaststelling van de bijdrage. Wat de middelen betreft, gaat het hierbij om alle inkomsten, dus ook de sociale uitkeringen : hieronder vallen "alle vervangingsinkomens, ziekte-, werkloosheids- en invaliditeitsvergoeding, ouderdoms- of overlevingspensioen, tegemoetkoming voor mindervaliden, oorlogspensioen en inkomsten van frontstreden, tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden, uitgezonderd hulp van derden".

De wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten schaft echter de tegemoetkoming voor hulp van derden af en creëert de integratietegemoetkoming. Voor deze integratietegemoetkoming wordt geen uitzondering opgenomen in de algemene richtlijnen. Deze wordt bijgevolg aangerekend als inkomsten.

Aangezien op dat ogenblik de nieuwe wet van 1987, die de uitkering voor hulp van derden vervangt door de integratietegemoetkoming, al op 1 juli in werking was getreden, was de opname in de algemene richtlijnen klaarblijkelijk alleen bedoeld voor de groep die krachtens de overgangsmaatregelen nog onder het oud regime bleef ressorteren.

In artikel 28 van de wet van 1987 werden immers uitdovende overgangsmaatregelen opgenomen, om te verhinderen dat de toepassing van deze wet zou leiden tot een verval van het recht of een vermindering van de tegemoetkoming. Er werd bepaald dat de wet van 27 juni 1969 werd opgeheven, maar dat deze wet van toepassing blijft voor de gehandicapten waaraan een tegemoetkoming is toegekend die vóór 1 januari 1975 is ingegaan en die verder deze tegemoetkoming blijven genieten overeenkomstig de reglementaire bepalingen die van toepassing waren vóór deze datum, tenzij een toepassing van de nieuwe wet voordelig is.

Uit het onderzoek van de wetteksten en de voorbereidende werken met betrekking tot de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten blijkt dat de integratietegemoetkoming als een (aanvullend) inkomen moet worden beschouwd.

De inkomensvervangende tegemoetkoming én de integratietegemoetkoming worden immers beide toegekend naargelang het resultaat van een onderzoek naar het inkomen.

Cfr. artikel 7 van de wet van 1987 :

"§ 1. Het bedrag van de tegemoetkomingen beoogd in artikel 6 wordt verminderd met het bedrag van het inkomen van de gehandicapte, van zijn echtgenoot of van de persoon met wie hij een huishouden vormt dat meer belooft dan de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen grenzen.

§ 2. De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit wat onder inkomen moet verstaan worden en door wie, volgens welke criteria en op welke wijze het bedrag ervan moet worden bepaald".

Tijdens de parlementaire voorbereidingen van deze wet werden herhaaldelijk amendementen ingediend om de integratievergoeding los te koppelen van het onderzoek naar de bestaansmiddelen, maar die werden niet in aanmerking genomen.

De integratietegemoetkoming heeft immers tot doel : "... de gehandicapte meer mogelijkheden te bieden om zijn handicap te overwinnen. Zij dient prioritair te worden voorbehouden aan de minst-begoeden. Daarom worden inkomensgrenzen vastgelegd".

De wetgever heeft bewust de koppeling aan de bestaansmiddelen (de inkomensgrenzen) gewenst om de voordelen van het stelsel voor te behouden aan de minder gegoeden. Het gaat bijgevolg om een aanvullend inkomen. De verrekeningen door de Vlaamse Gemeenschap van de integratietegemoetkoming zijn in overeenstemming met de federale regelgeving.